

Иван Вазов

Загадката

Ни разум, ни съдбина,
ни демон, ни бога
недей моли, проклина
във твоята тревога.

Бездънно е небето,
морята са безкрайни,
загадка е сърцето
с великите си тайни.

Напразно дух си тиря
от извора до края –
умът говори: „Диря“,
сърцето шепне: „Зная.“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5060>]